

1. Wytyczne dotyczące kryteriów STS w przypadku sekurytyzacji papierów komercyjnych zabezpieczonych należnościami

EBA/GL/2018/08

12 grudnia 2018 r.

Wytyczne

dotyczące kryteriów STS

w przypadku sekurytyzacji papierów
komercyjnych zabezpieczonych
należnościami

1. Obowiązki w zakresie zgodności z przepisami i sprawozdawczości

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i inni odbiorcy niniejszych wytycznych, o których mowa w ust. 8, dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.
2. Wytyczne określają stanowisko EUNB w sprawie właściwych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub sposobu, w jaki należy stosować prawo unijne w danym obszarze. Właściwe organy, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), w tym także w przypadku, gdy wytyczne skierowane są głównie do instytucji.

Wymogi sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w terminie do dnia ([dd.mm.rrrr]) właściwe organy mają obowiązek poinformować EUNB, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, albo podać uzasadnienie niestosowania się do nich. W razie nieprzekazania informacji w wyznaczonym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na adres compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/201x/xx”. Informacje powinny przekazać osoby odpowiednio upoważnione do przekazywania informacji o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Do EUNB należy również zgłaszać wszelkie zmiany związane ze stosowaniem się do zaleceń.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 informacje zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne określają kryteria dotyczące prostych, standardowych i przejrzystych sekurytyzacji papierów komercyjnych zabezpieczonych należnościami zgodnie z art. 24 i 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r.²

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do wymogów dotyczących sekurytyzacji papierów komercyjnych zabezpieczonych należnościami obowiązujących na poziomie transakcji i programu.
7. Właściwe organy powinny stosować niniejsze wytyczne zgodnie z zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2017/2402 określonym w art. 1 tego rozporządzenia.

Odbiorcy

8. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402, oraz innych odbiorców objętych zakresem stosowania tego rozporządzenia.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

9. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia 15 maja 2019 r.

4. Informacje ogólne

11. Dla celów wymogów określonych w art. 24 i 26 rozporządzenia (UE) 2017/2402 wszystkie wymogi na poziomie transakcji i programu, które odnoszą się do ekspozycji bazowych, powinny mieć zastosowanie jedynie do tych ekspozycji bazowych, które spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 24 ust. 7 rozporządzenia, i są finansowane z papierów komercyjnych, instrumentu wsparcia płynności lub w inny sposób.
12. Dla celów wymogów na poziomie transakcji, o których mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) 2017/2402, gdy wymagane jest udostępnienie lub ujawnienie informacji inwestorom lub potencjalnym inwestorom, o ile wyraźnie nie postanowiono inaczej, należy rozumieć je jako udostępnienie lub ujawnienie inwestorom lub potencjalnym inwestorom na poziomie transakcji ABCP i innym osobom bezpośrednio zaangażowanym w ryzyko kredytowe związane z transakcją ABCP. Jeżeli informacje są i tak udostępniane lub ujawniane inwestorom lub potencjalnym inwestorom na poziomie programu ABCP, mogą one zostać udostępnione lub ujawnione w formie zagregowanej i zanonimizowanej.
13. Dla celów art. 26 za sekurytyzację STS nie powinny być uznawane programy ABCP, w ramach których emitowane są dwa różne rodzaje papierów komercyjnych zabezpieczonych należnościami, z których niektóre są zgodne z kryteriami STS, a niektóre nie.

5. Kryteria na poziomie transakcji

Prawdziwa sprzedaż, cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym, oświadczenia i zapewnienia (art. 24 ust. 1–6))

Prawdziwa sprzedaż, cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym

14. Dla celów art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 oraz w celu potwierdzenia zaufania osób trzecich, w tym osób trzecich weryfikujących zgodność z kryteriami STS zgodnie z art. 28 tego rozporządzenia, jak również spełnienia przez właściwe organy wymogów tam określonych, należy zapewnić, co następuje:
- (a) potwierdzenie prawdziwej sprzedaży lub potwierdzenie, że zgodnie z obowiązującymi ramami krajowymi cesja lub przeniesienie oddzielają ekspozycje bazowe od sprzedawcy, jego wierzycieli i likwidatorów, w tym również w razie niewypłacalności sprzedawcy, z takim samym skutkiem prawnym, jaki zostałby osiągnięty w drodze prawdziwej sprzedaży;
 - (b) potwierdzenie wykonalności prawdziwej sprzedaży, cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym, o których mowa w lit. a), w stosunku do sprzedawcy lub innej osoby trzeciej zgodnie z obowiązującymi krajowymi ramami prawnymi;
 - (c) ocenę ryzyka wycofania (ang. clawback) i ryzyka zmiany charakterystyki.
15. Potwierdzenie aspektów, o których mowa w ust. 14, należy uzyskać poprzez przedstawienie opinii prawnej wydanej przez wykwalifikowanego prawnika wyłącznie dla pierwszej transakcji ABCP w danym programie ABCP, gdy występuje ten sam sprzedawca, wykorzystuje się te same mechanizmy prawne odnośnie do przeniesienia i gdy mają zastosowanie te same ramy prawne.
16. Opinia prawna, o której mowa w ust. 15, powinna być dostępna i udostępniana jedynie odpowiednim osobom trzecim weryfikującym zgodność z kryteriami STS zgodnie z art. 28 rozporządzenia 2017/2402 oraz wszelkim odpowiednim organom właściwym należącym do wymienionych w art. 29 tego rozporządzenia.

Poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy

17. Dla celów art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402 dokumentacja transakcji ABCP powinna określać w odniesieniu do czynników wywołujących „poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy” progi zdolności kredytowej obiektywnie możliwe do zaobserwowania oraz powiązane z sytuacją finansową sprzedawcy.

Niewypłacalność sprzedawcy

18. Dla celów art. 24 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402 czynniki wywołujące „niewypłacalność sprzedawcy” należy uznawać za obejmujące co najmniej zdarzenia niewypłacalności prawnej zdefiniowane w krajowych ramach prawnych.

Kryteria kwalifikowalności dla ekspozycji bazowych, aktywne zarządzanie portfelem (art. 24 ust. 7)

Aktywne zarządzanie portfelem

19. Dla celów art. 24 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402 aktywne zarządzanie portfelem należy rozumieć jako zarządzanie portfelem, do którego ma zastosowanie jedno z następujących stwierdzeń:
- (a) zarządzanie portfelem sprawia, że dochody z tytułu transakcji ABCP zależą zarówno od dochodów z tytułu ekspozycji bazowych, jak i dochodów z tytułu zarządzania portfelem transakcji ABCP, co chroni inwestorów przed modelowaniem ryzyka kredytowego ekspozycji bazowych bez uwzględnienia strategii zarządzania portfelem realizowanej przez zarządzającego portfelem;
 - (b) zarządzanie portfelem realizowane jest w celach spekulacyjnych, ukierunkowanych na osiągnięcie lepszych wyników, większej rentowności, ogólnego zwrotu finansowego lub innych korzyści o charakterze czysto finansowym lub ekonomicznym.
20. Do technik zarządzania portfelem, których nie należy uznawać za aktywne zarządzanie portfelem, należą:
- (a) zamiana lub odkup ekspozycji bazowych wskutek niedotrzymania zapewnień lub oświadczeń;
 - (b) zamiana lub wykup ekspozycji bazowych stanowiących przedmiot sporu regulacyjnego lub dochodzenia w celu ułatwienia rozstrzygnięcia sporu lub zakończenia dochodzenia;
 - (c) uzupełnienie ekspozycji bazowych poprzez dodanie ekspozycji bazowych jako zamiennika ekspozycji umorzonych lub ekspozycji obciążonych niewykonaniem zobowiązania w okresie odnawialności;
 - (d) nabywanie nowych ekspozycji bazowych w okresie rozwoju (ang. ramp up period) w celu dostosowania wartości ekspozycji bazowych do wartości zobowiązań z tytułu sekurytyzacji;
 - (e) odkup ekspozycji bazowych w kontekście wykonywania opcji odkupu końcowego zgodnie z art. 244 ust. 3 lit. g) rozporządzenia (UE) 2017/2401;
 - (f) odkup ekspozycji obciążonych niewykonaniem zobowiązania w celu usprawnienia odzyskania oraz procesu likwidacji w odniesieniu do tych ekspozycji;

- (g) odkup ekspozycji bazowych w ramach zobowiązania odkupu zgodnie z art. 24 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Jasne kryteria kwalifikowalności

21. Dla celów art. 24 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402 kryteria należy rozumieć jako „jasne”, gdy ich przestrzeganie może stwierdzić sąd lub trybunał, kierując się przesłanką prawną, faktyczną bądź obydwoma.

Kryteria kwalifikowalności obowiązujące w odniesieniu do ekspozycji przenoszonych na rzecz jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (ang. securitisation special purpose entity—SSPE) po zamknięciu transakcji

22. Dla celów art. 24 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402 stwierdzenie „muszą spełniać kryteria kwalifikowalności zastosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych” należy rozumieć w taki sposób, że kryteria kwalifikowalności muszą spełniać jeden z następujących warunków:
- (a) w przypadku transakcji ABCP, w których nie dochodzi do emisji kilku serii papierów wartościowych: nie być mniej rygorystyczne niż kryteria kwalifikowalności stosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych w chwili zamknięcia transakcji;
 - (b) w przypadku transakcji ABCP, w których dochodzi do emisji kilku serii papierów wartościowych, w tym zarządu powierniczego: nie być mniej rygorystyczne niż kryteria kwalifikowalności stosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych przy ostatniej emisji, co oznacza, że kryteria kwalifikowalności mogą różnić się od zamknięcia do zamknięcia – za porozumieniem stron sekurytyzacji oraz zgodnie z dokumentacją transakcji ABCP.
23. Kryteria kwalifikowalności obowiązujące w odniesieniu do ekspozycji bazowych zgodnie z ust. 22 powinny być określone w dokumentacji transakcji ABCP i powinny odnosić się do kryteriów kwalifikowalności stosowanych na poziomie ekspozycji.

Brak resekurytyzacji na poziomie transakcji ABCP (art. 24 ust. 8)

24. Dla celów art. 24 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402 podział na transze w ramach transakcji ABCP można osiągnąć poprzez emisję przez SSPE obligacji uprzywilejowanych i podporządkowanych, gdzie pojedyncza obligacja uprzywilejowana jest przenoszona na kupującego programu ABCP.
25. Dla celów art. 24 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje bazowe transakcji ABCP, w której wyemitowano zarówno obligacje uprzywilejowane, jak i podporządkowane, a pojedyncza obligacja uprzywilejowana została nabyta przez kupującego programu ABCP, należy rozumieć jako ekspozycje bazowe pojedynczej obligacji uprzywilejowanej podlegające sekurytyzacji w ramach programu ABCP, a nie jako pojedynczą obligację uprzywilejowaną samą w sobie.
26. Dla celów art. 24 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402 w sytuacji, gdy w ramach takiej struktury współfinansowania obligacje uprzywilejowane wyemitowane przez SSPE są rozdzielone na dwie lub więcej obligacji o równym stopniu uprzywilejowania (proporcjonalnie), nie należy uznawać,

że doszło do dodatkowego podziału na transze, a zatem ekspozycje bazowe takiej sekurytyzacji nie powinny być uznawane za obejmujące jakiekolwiek pozycje sekurytyzacyjne.

Brak ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, oraz ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej (art. 24 ust. 9)

Ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania

27. Dla celów art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2402 pojęcie „ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania” powinno być interpretowane w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w sposób doprecyzowany w rozporządzeniu delegowanym dotyczącym wysokości progu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego wydanym na podstawie art. 178 wspomnianego rozporządzenia oraz w wytycznych EUNB dotyczących stosowania definicji niewykonania zobowiązania opracowanych na podstawie art. 178 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia.
28. Jeżeli sprzedawca nie jest instytucją, a zatem nie podlega rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, sprzedawca powinien przestrzegać wytycznych opisanych w poprzednim ustępie w zakresie, w jakim ich stosowanie nie zostanie uznane za nadmierne obciążenie. W takiej sytuacji sprzedawca powinien stosować określone procesy oraz informacje uzyskane od dłużników w momencie inicjowania ekspozycji, informacje uzyskane od jednostki inicjującej w trakcie obsługiwanego przez nią ekspozycji lub w toku procedury zarządzania przez nią ryzykiem lub informacje przekazane sprzedawcy przez osobę trzecią.

Ekspozycje wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej

29. Dla celów art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2402, za definicje obniżonej wiarygodności kredytowej należy uznać okoliczności, o których mowa w lit. a)–c) tego ustępu. Inne możliwe okoliczności obniżonej wiarygodności kredytowej dłużnika lub gwaranta, których nie ujęto w lit. a)–c), należy uznać za wyłączone z tego wymogu.
30. Zakaz wyboru i przeniesienia na SSPE ekspozycji bazowych „wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej”, o którym mowa w art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2402, należy rozumieć jako wymóg, w myśl którego w chwili wyboru powinna istnieć możliwość dochodzenia roszczeń w odniesieniu do całej kwoty sekurytyzowanej ekspozycji od co najmniej jednej strony, której wiarygodność kredytowa nie jest obniżona, niezależnie od tego, czy strona ta jest dłużnikiem czy gwarantem. Ekspozycje bazowe nie powinny zatem obejmować żadnych z następujących:
 - (a) ekspozycji wobec dłużnika o obniżonej wiarygodności kredytowej, jeżeli nie ma gwaranta dla pełnej kwoty sekurytyzowanej ekspozycji;
 - (b) ekspozycji wobec dłużnika o obniżonej wiarygodności kredytowej, którego gwarant ma obniżoną wiarygodność kredytową.

Według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy

31. Dla celów art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2402 standard dotyczący „najlepszej wiedzy” należy uznać za spełniony na podstawie informacji pochodzących wyłącznie z następujących kombinacji źródeł i okoliczności:
- (a) od dłużników – w momencie inicjowania ekspozycji;
 - (b) od jednostki inicjującej – w trakcie obsługiwaną przez nią ekspozycji lub w trakcie jej procedury zarządzania ryzykiem;
 - (c) przekazanych jednostce inicjującej przez osobę trzecią;
 - (d) informacji ogólnodostępnych lub informacji zawartych w co najmniej jednym rejestrze kredytowym dotyczącym osób z negatywną historią kredytową – w chwili inicjowania ekspozycji bazowej, przy czym wyłącznie w zakresie, w jakim informacje te zostały już uwzględnione w kontekście lit. a), b) i c) oraz zgodnie z obowiązującymi wymogami regulacyjnymi i nadzorczymi, w tym w odniesieniu do należytych kryteriów przyznawania kredytów określonych w art. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2402. Nie dotyczy to należności z tytułu dostaw i usług, które nie zostały zainicjowane w formie kredytu, w odniesieniu do których kryteria przyznawania kredytu nie muszą być spełnione.

Ekspozycje wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia

32. Dla celów art. 24 ust. 9 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402 wymóg wyłączenia ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji, należy rozumieć jako odniesienie zarówno do ekspozycji zrestrukturyzowanych odpowiedniego dłużnika lub gwaranta, jak i tych jego ekspozycji, które same w sobie nie zostały objęte restrukturyzacją. Dla celów tego artykułu ekspozycje zrestrukturyzowane, które spełniają warunki pkt (i) i (ii) tego artykułu, nie powinny wywoływać skutku w postaci uznania dłużnika lub gwaranta za posiadającego obniżoną wiarygodność kredytową.

Rejestr kredytowy

33. Wymóg, o którym mowa w art. 24 ust. 9 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402, należy ograniczyć do ekspozycji wobec dłużników lub gwarantów, do których obydwa poniższe wymogi mają zastosowanie w chwili inicjowania ekspozycji bazowej:
- (a) dłużnik lub gwarant jest wprost oznaczony w rejestrze kredytowym jako podmiot z negatywną historią kredytową ze względu na negatywny status lub negatywne informacje zawarte w rejestrze kredytowym;
 - (b) dłużnik lub gwarant znajduje się w rejestrze kredytowym ze względów istotnych dla celów oceny ryzyka kredytowego.

Ryzyko niewywiązania się z uzgodnionych umownie płatności znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji

34. Dla celów art. 24 ust. 9 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycji nie należy uznawać za posiadające ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą na ryzyko niewywiązania się z uzgodnionych umownie płatności znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją, jeżeli zastosowanie mają następujące warunki:
- (a) najważniejsze czynniki określające przewidywane dochody z ekspozycji bazowych są podobne;
 - (b) ze względu na podobieństwo, o którym mowa w lit. a), można było słusznie przewidywać na podstawie wskazań wynikających z wcześniejszych dochodów lub mających zastosowanie modeli, że w czasie trwania transakcji lub w okresie maksymalnie czterech lat, jeżeli czas trwania transakcji jest dłuższy niż cztery lata, dochód nie będzie istotnie różny.
35. Wymóg z poprzedniego punktu powinien być uznany za spełniony, w tym jeżeli zastosowanie ma jedna z następujących okoliczności:
- (a) ekspozycje bazowe nie obejmują ekspozycji klasyfikowanych jako wątpliwe, o obniżonej wiarygodności, zagrożone lub zaklasyfikowane podobnie w świetle odpowiednich zasad rachunkowości;
 - (b) ekspozycje bazowe nie obejmują ekspozycji, których jakość kredytowa w świetle ratingu kredytowego lub innego progu jakości kredytowej różni się znacznie od jakości kredytowej porównywalnych ekspozycji, które jednostka inicjująca zainicjowała w toku swojej zwykłej działalności polegającej na udzielaniu kredytów oraz strategii ryzyka kredytowego.

Dokonana co najmniej jedna płatność (art. 24 ust. 10)

Zakres kryterium

36. Dla celów art. 24 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402 kolejne pożyczki w ramach ekspozycji wobec określonego kredytobiorcy nie uruchamiają nowego wymogu „co najmniej jednej płatności” w odniesieniu do takiej ekspozycji.

Co najmniej jedna płatność

37. Dla celów art. 24 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402 płatność, o której mowa w wymogu, w myśl którego w momencie przeniesienia ekspozycji należy mieć dokonaną „co najmniej jedną płatność”, oznacza płatność związaną z najmem, płatność kwoty głównej lub płatność odsetek lub dowolną inną płatność.

Odpowiednia zapadalność

38. Wymóg przewidziany w art. 24 ust. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2402, zgodnie z którym okres zapadalności ma być krótszy niż rok należy rozumieć jako odwołanie do pierwotnego okresu zapadalności ekspozycji, a nie rezydualnego okresu zapadalności ekspozycji.

Brak dominującej zależności od sprzedaży aktywów (art. 24 ust. 11)

Dominująca zależność od sprzedaży aktywów

39. Dla celów art. 24 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402 transakcje, w których wszystkie poniższe warunki mają zastosowanie w chwili inicjowania transakcji w przypadkach sekuryzacji z umorzeniem lub w okresie odnawialności w przypadku sekuryzacji odnawialnej, należy uznać za niezależne w sposób dominujący od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe, a przez to dozwolone:

- (a) ustalone umownie pozostałe do spłaty saldo kwoty głównej w chwili umownego terminu zapadalności ekspozycji bazowych zależnych od sprzedaży aktywów zabezpieczających te ekspozycje bazowe dla celów spłaty salda kwoty głównej stanowi nie więcej niż 50% całkowitej wartości pierwotnej ekspozycji wszystkich sekuryzowanych pozycji danej sekuryzacji;
- (b) zapadalność ekspozycji bazowych, o której mowa w lit. a), nie podlega istotnej koncentracji, a ich rozkład w okresie trwania transakcji jest dostatecznie równomierny;
- (c) łączna wartość wszystkich ekspozycji bazowych, o których mowa w lit. a), wobec jednego dłużnika nie przekracza 2% łącznej wartości wszystkich ekspozycji bazowych w danej sekuryzacji;

40. Jeżeli w sekuryzacji nie występują żadne ekspozycje bazowe zależne od sprzedaży aktywów dla celów spłaty pozostałego do zapłaty salda kwoty głównej w umownym terminie zapadalności, wymogi z ust. 33 nie mają zastosowania.

Wyłączenie przewidziane w art. 24 ust. 11 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402

41. Dla celów wyłączenia, o którym mowa w art. 24 ust. 11 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402, w odniesieniu do spłaty na rzecz posiadaczy pozycji sekuryzacyjnych, których ekspozycje bazowe są zabezpieczone aktywami, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona za pomocą zobowiązania odkupu aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe lub samych ekspozycji bazowych przez inną osobę trzecią lub inne osoby trzecie, sprzedawca lub osoby trzecie muszą spełniać obydwa poniższe kryteria:

- (a) nie mogą być niewypłacalni;

- (b) nie może istnieć powód, aby sądzić, że dany podmiot nie będzie w stanie dotrzymać swoich zobowiązań wynikających z gwarancji lub zobowiązania odkupu.

Odpowiednie ograniczanie ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego na poziomie transakcji ABCP (art. 24 ust. 12)

Odpowiednie ograniczanie ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego

- 42. Dla celów art. 24 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 w celu uznania, że ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe wynikające z sekurytyzacji jest „odpowiednio ograniczane”, wystarczy, aby istniało zabezpieczenie lub ograniczenie, pod warunkiem, że nie jest ono nadzwyczajnie ograniczane, co skutkuje ochroną większości ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego w odpowiednich scenariuszach, patrząc z perspektywy ekonomicznej. Tego rodzaju ograniczenie może mieć również postać instrumentów pochodnych lub innych środków ograniczania, w tym funduszy rezerwowych, nadzabezpieczenia, marży nadwyżkowej lub innych środków.
- 43. Jeżeli odpowiednie ograniczanie ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego odbywa się poprzez instrumenty pochodne, zastosowanie powinny mieć wszystkie poniższe warunki:
 - (a) instrumenty pochodne powinny być wykorzystywane wyłącznie na potrzeby rzeczywistego zabezpieczenia niedostosowania aktywów i pasywów w odniesieniu do stóp procentowych i walut, a nie powinny być wykorzystywane w celach spekulacyjnych;
 - (b) instrumenty pochodne powinny opierać się na powszechnie akceptowanej dokumentacji, w tym standardach ISDA (Międzynarodowego Stowarzyszenia Dealerów Swapowych) lub podobnych ustanowionych krajowych standardach dokumentacji;
 - (c) dokumentacja dotycząca instrumentów pochodnych powinna w razie spadku dostatecznej wiarygodności kredytowej kontrahenta poniżej określonego poziomu mierzonego czy to na podstawie ratingu kredytowego, czy w inny sposób, świadczyć, że kontrahent objęty jest wymogiem zabezpieczenia lub dokłada rozsądnych starań prowadzących do zastąpienia go innym kontrahentem lub zapewnienia gwarancji innego kontrahenta.
- 44. Jeżeli ograniczanie ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego, o którym mowa w art. 24 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402, odbywa się nie poprzez instrumenty pochodne, ale poprzez inne środki ograniczania ryzyka, środki takie powinny być zaplanowane w sposób dostatecznie solidny. Jeżeli tego rodzaju środki ograniczające ryzyko są stosowane w celu jednoczesnego ograniczenia kilku rodzajów ryzyka, ujawnienie wymagane w art. 24 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 powinno obejmować wyjaśnienie, w jaki sposób dane środki

stanowią zabezpieczenie z jednej strony od ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego, a z drugiej strony od innego rodzaju ryzyka.

45. Środki, o których mowa w ust.43 i 44, a także uzasadnienie odpowiedniego charakteru ograniczania ryzyka stóp procentowych i ryzyka walutowego w całym okresie trwania transakcji, powinny zostać ujawnione.

Instrumenty pochodne

46. Dla celów art. 24 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje w puli ekspozycji bazowych, które zawierają jedynie składową w postaci instrumentów pochodnych na potrzeby bezpośredniego zabezpieczenia ryzyka stopy procentowej lub ryzyka walutowego odpowiedniej ekspozycji bazowej, które same w sobie nie są instrumentami pochodnymi, nie powinny być uznawane za niedozwolone.

Wspólne standardy w dziedzinie finansów międzynarodowych

47. Dla celów art. 24 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 wspólne standardy w dziedzinie finansów międzynarodowych powinny obejmować standardy ISDA lub inne podobne ustalone krajowe standardy dotyczące dokumentacji.

Środki naprawcze i działania dotyczące zaległości kredytowych i przypadków niewykonania zobowiązań przez dłużników (art. 24 ust. 13)

Jasne i spójne terminy

48. Dla celów art. 24 ust. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2402, sformułowania „jasno i spójnie określa się” oraz „jasno określa się” należy rozumieć jako wymóg, by w całej dokumentacji transakcji ABCP stosowano te same precyzyjne pojęcia, tak aby ułatwić pracę jednostki sponsorującej i innych osób bezpośrednio narażonych na ryzyko kredytowe transakcji ABCP.

Zgłaszanie zmian w kolejności płatności

49. Wymóg przewidziany w art. 24 ust. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2402 polegający na konieczności zgłaszania inwestorom bez zbędnej zwłoki wszystkich zmian w kolejności płatności, które to zmiany w istotny negatywny sposób wpływają na spłatę pozycji sekurytyzacyjnej, powinien obowiązywać w odniesieniu do osób bezpośrednio narażonych na ryzyko kredytowe transakcji ABCP, jak również w odniesieniu do inwestorów na poziomie programu ABCP.

Historyczne wyniki w zakresie niewykonania zobowiązań i strat (art. 24 ust. 14)

Dane zewnętrzne

50. Dla celów art. 24 ust. 14 rozporządzenia (UE) 2017/2402, jeżeli sprzedawca nie może przedstawić danych zgodnie z wymogami dotyczącymi danych zawartych w tym przepisie, można wykorzystać dane zewnętrzne, które są publicznie dostępne, lub dane przekazane przez

osobę trzecią, taką jak agencja ratingowa lub inny uczestnik rynku, pod warunkiem, że spełnione są wszystkie pozostałe wymogi tego artykułu.

Ekspozycje w znacznym stopniu podobne

51. Dla celów art. 24 ust. 14 rozporządzenia (UE) 2017/2402 pojęcie „ekspozycje w znacznym stopniu podobne” należy rozumieć jako odnoszące się do ekspozycji, dla których spełnione są obydwa następujące warunki:
- (a) najważniejsze czynniki określające przewidywane dochody z ekspozycji bazowych są podobne;
 - (b) ze względu na podobieństwo, o którym mowa w lit. a), można było słusznie przewidywać na podstawie wskazań wynikających z wcześniejszych dochodów lub mających zastosowanie modeli, że w czasie trwania transakcji lub w okresie maksymalnie czterech lat, jeżeli czas trwania transakcji jest dłuższy niż cztery lata, dochód nie będzie istotnie różny.
52. Ekspozycje w znacznym stopniu podobne nie powinny być ograniczone do ekspozycji w bilansie jednostki inicjującej.

Jednorodność, obowiązki dotyczące ekspozycji bazowych, strumienie płatności okresowych, wyłączenie zbywalnych papierów wartościowych (art. 24 ust. 15)

Obliczanie średniego ważonego okresu trwania puli ekspozycji bazowych

53. Dla celów art. 24 ust. 15 średni ważony okres trwania puli ekspozycji bazowych powinien być obliczany poprzez ważenie czasowe jedynie spłat kwot głównych bez uwzględnienia założeń co do przedterminowych spłat lub spłat związanych z opłatami lub odsetkami podlegającymi zapłacie przez dłużników ekspozycji bazowych.
54. Przy ustalaniu pozostałego średniego ważonego okresu trwania puli ekspozycji bazowych transakcji ABCP sprzedawcy i jednostki sponsorujące mogą zamiast faktycznego pozostałego okresu zapadalności poszczególnych ekspozycji bazowych zastosować maksymalny termin zapadalności lub maksymalny średni ważony okres trwania ekspozycji bazowych w puli określony w dokumentacji transakcji ABCP.

Zobowiązania umownie wiążące i egzekwowalne

55. Dla celów art. 24 ust. 15 rozporządzenia (UE) 2017/2402 „zobowiązania, które są umownie wiążące i egzekwowalne, z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników oraz, w stosownych przypadkach, gwarantów” należy rozumieć wszystkie zobowiązania zawarte w specyfikacji umownej ekspozycji bazowej, które dotyczą inwestorów, ponieważ wpływają na zobowiązania dłużników oraz, w stosownych przypadkach, gwarantów, w zakresie dokonywania płatności lub wniesienia zabezpieczenia.

Ekspozycje ze strumieniami płatności okresowych

56. Dla celów art. 24 ust. 15 rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje z określonym strumieniem płatności okresowych powinny obejmować:
- (a) ekspozycje płatne w jednej racie w przypadku sekurytyzacji odnawialnej, o której mowa w art. 24 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402;
 - (b) ekspozycje związane z kartami kredytowymi;
 - (c) ekspozycje z ratami składającymi się z odsetek, gdy kwota główna jest spłacana w terminie zapadalności, w tym kredyty, których raty obejmują wyłącznie odsetki, z odroczonej spłatą kapitału (ang. interest only mortgages);
 - (d) ekspozycje z ratami składającymi się z odsetek oraz spłaty części kwoty głównej, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - (i) pozostała część kwoty głównej zostaje spłacona w terminie zapadalności;
 - (ii) spłata kwoty głównej zależy od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycję zgodnie z art. 24 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402 i ust. 39 – 40;
 - (e) ekspozycje z okresową przerwą w spłacie uzgodnioną w formie umowy między dłużnikiem a kredytodawcą.

Odsetki według stóp referencyjnych (art. 24 ust. 16)

Odsetki według stóp referencyjnych

57. Dla celów art. 24 ust. 16 rozporządzenia (UE) 2017/2402 stopy procentowe, które należy uznać za odpowiedni punkt odniesienia dla odsetek według stóp referencyjnych, powinny obejmować wszystkie wymienione poniżej:
- (a) stopy międzybankowe, w tym Libor, Euribor, ich późniejsze odpowiedniki i inne uznawane wartości referencyjne;
 - (b) stopy określone przez organy polityki pieniężnej, w tym stopy FED i stopy dyskontowe banków centralnych;
 - (c) stopy sektorowe odzwierciedlające koszty finansowania kredytodawcy, w tym standardowe stopy zmienne i stopy wewnętrzne, które odzwierciedlają bezpośrednio koszty rynkowe finansowania banku lub podzbioru instytucji, w zakresie, w jakim dostateczne dane są przekazywane inwestorom, tak aby umożliwić im ocenę relacji stóp sektorowych względem innych stóp rynkowych;
 - (d) w odniesieniu do płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach zobowiązań z tytułu transakcji ABCP – stopy odzwierciedlające koszty sfinansowania programu ABCP.

Złożone formuły lub instrumenty pochodne

58. Dla celów art. 24 ust. 16 rozporządzenia (UE) 2017/2402 formułę należy uznać za złożoną, jeżeli wchodzi w zakres definicji instrumentu egzotycznego według stowarzyszenia Global Association of Risk Professionals (GARP), a więc jest składnikiem aktywów finansowych lub instrumentem o cechach, które czynią go bardziej złożonym niż instrumenty proste (ang. plain vanilla). Złożona formuła lub złożony instrument pochodny nie występuje, gdy stosowane są jedynie limity lub progi stóp procentowych.

Wymogi w razie niewykonania zobowiązania przez sprzedawcę lub po wystąpieniu zdarzenia powodującego przyspieszenie spłaty (art. 24 ust. 17)

Wyjątkowe okoliczności

59. Dla celów art. 24 ust. 17 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402 wykaz „wyjątkowych okoliczności” powinien w miarę możliwości być uwzględniony w dokumentacji transakcji ABCP.

Z uwagi na charakter „wyjątkowych okoliczności” oraz w celu dopuszczenia pewnej elastyczności co do potencjalnych nietypowych okoliczności wymagających zatrzymania gotówki w SSPE w najlepiej pojętym interesie inwestorów, jeżeli zgodnie z ust. 59 wykaz „wyjątkowych okoliczności” jest zawarty w dokumentacji transakcji ABCP, należy go traktować jako wykaz niewyczerpujący.

Kwota zatrzymana w SSPE w najlepiej pojętym interesie inwestorów

60. Dla celów art. 24 ust. 17 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402 kwota środków pieniężnych uznawana za zatrzymaną w SSPE powinna być kwotą ustaloną przez powiernika lub innego przedstawiciela inwestorów, który ma prawny obowiązek działania w najlepiej pojętym interesie inwestorów, lub przez inwestorów zgodnie z warunkami dotyczącymi głosowania przewidzianymi w dokumentacji transakcji ABCP.
61. Dla celów art. 24 ust. 17 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402 dozwolone powinno być zatrzymywanie środków pieniężnych w SSPE w formie funduszu rezerwowego do przyszłego wykorzystania, o ile wykorzystanie takiego funduszu rezerwowego jest ograniczone wyłącznie do celów określonych w art. 24 ust. 17 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402 lub systematycznej spłaty inwestorów.

Spłata

62. Wymogi z art. 24 ust. 17 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402 należy rozumieć jako obejmujące wyłącznie spłatę kwoty głównej, bez spłaty odsetek.
63. Dla celów art. 24 ust. 17 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402 niesekwencyjna spłata kwoty głównej w sytuacji, gdy dostarczono zawiadomienie o wszczęciu egzekucji lub zawiadomienie przyspieszeniu spłaty, powinna być zabroniona. Jeżeli nie dochodzi do egzekucji lub przyspieszenia spłaty, dozwolone może być wykorzystanie środków z tytułu kwoty głównej dla celów uzupełnienia na podstawie art. 24 ust. 10 rozporządzenia.

Likwidacja ekspozycji bazowych według wartości rynkowej

64. Dla celów art. 24 ust. 17 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402 decyzja inwestorów na poziomie transakcji ABCP lub programu ABCP o likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej nie powinna być uznawana za automatyczną likwidację ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.

Standardy zawierania umów kredytowych, wiedza fachowa sprzedawcy (art. 24 ust. 18)

Podobne ekspozycje

65. Dla celów art. 24 ust. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje należy uznać za podobne, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:
- (a) ekspozycje należą do jednej z następujących kategorii aktywów, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym określającym, które ekspozycje bazowe są uznawane za jednorodne dla celów art. 20 ust. 8 i art. 24 ust. 15 rozporządzenia (UE) 2017/2402:
 - (i) kredyty na nieruchomości mieszkalne zabezpieczone jedną lub kilkoma hipotekami na nieruchomości mieszkalnej lub kredyty na nieruchomości mieszkalne zabezpieczone w pełni przez uznanego dostawcę ochrony, o którym mowa w art. 201 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kwalifikującego się do 2. lub wyższego stopnia jakości kredytowej według części trzeciej tytułu II rozdziału 2 tego rozporządzenia;
 - (ii) kredyty komercyjne zabezpieczone jedną lub kilkoma hipotekami na nieruchomości użytkowej lub innych nieruchomościach komercyjnych;
 - (iii) instrumenty kredytowe udzielane osobom fizycznym na cele konsumpcyjne osobiste, rodzinne lub na cele konsumpcyjne gospodarstw domowych;
 - (iv) kredyty na zakup samochodu i umowy leasingu samochodów;
 - (v) należności z kart kredytowych;
 - (vi) należności z tytułu dostaw i usług.
 - (b) ekspozycje wchodzą w zakres klasy instrumentów kredytowych udzielanych mikro-, małym- i średnim przedsiębiorstwom oraz innego rodzaju przedsiębiorstwom i osobom prawnym, w tym pożyczek i leasingów, o których mowa w art. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego określającego, które ekspozycje bazowe należy uznawać za jednorodne zgodnie z art. 20 ust. 8 i art. 24 ust. 15 rozporządzenia (UE) 2017/2402 jako ekspozycje bazowe określonego rodzaju dłużnika;
 - (c) jeżeli nie należą do żadnej klasy aktywów, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu oraz o których mowa w rozporządzeniu delegowanym określającym, które ekspozycje bazowe należy uznawać za jednorodne zgodnie z art. 20 ust. 8 i art. 24 ust. 15 rozporządzenia (UE) 2017/2402: ekspozycje bazowe mają podobną

charakterystykę w odniesieniu do rodzaju dłużnika, hierarchii praw z papierów wartościowych, rodzaju nieruchomości lub jurysdykcji.

Nie mniej rygorystyczne standardy zawierania umów kredytowych

66. Dla celów art. 24 ust. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2402 standardy zawierania umów kredytowych stosowane do sekuryzowanych ekspozycji powinny być porównywane ze standardami zawierania umów kredytowych stosowanymi do podobnych ekspozycji w chwili inicjowania sekuryzowanych ekspozycji.
67. W celu zapewnienia zgodności z tym wymogiem nie jest wymagane, by jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca posiadali podobne lub jakiegokolwiek inne ekspozycje w swoim bilansie w chwili wyboru ekspozycji sekuryzowanych lub dokładnie w chwili sekuryzacji, ani też nie jest wymagane, by podobne lub jakiegokolwiek ekspozycje zostały faktycznie zainicjowane w chwili zainicjowania sekuryzowanych ekspozycji.

Ujawnianie istotnych zmian w stosunku do wcześniejszych standardów zawierania umów kredytowych

68. Dla celów art. 24 ust. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2402 istotne zmiany standardów zawierania umów kredytowych, które muszą być w pełni ujawnione, należy rozumieć jako te istotne zmiany standardów zawierania umów kredytowych, które są stosowane do ekspozycji przenoszonych na rzecz SSPE lub cedowanych przez SSPE po zamknięciu transakcji w kontekście zarządzania portfelem, o czym mowa w ust. 19 i 20.
69. Zmiany w takich standardach zawierania umów kredytowych powinny być uznane za istotne, jeżeli odwołują się do jednego z następujących rodzajów zmian standardów zawierania umów kredytowych:
 - (a) zmian, które wpływają na wymóg podobieństwa standardów zawierania umów kredytowych określonych szczegółowo w rozporządzeniu delegowanym określającym, które ekspozycje bazowe są uznawane za jednorodne zgodnie z art. 20 ust. 8 i art. 24 ust. 15 rozporządzenia (UE) 2017/2402;
 - (b) zmian, które w istotny sposób wpływają na ogólne ryzyko kredytowe lub przewidywany średni wynik portfela ekspozycji bazowych bez powodowania zasadniczej różnicy podejścia do oceny ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami bazowymi.
70. Informacja o wszystkich zmianach standardów zawierania umów kredytowych powinna zawierać wyjaśnienie celu takich zmian.
71. W odniesieniu do należności z tytułu dostaw i usług, które nie są zainicjowane w formie kredytu, przez standardy zawierania umów kredytowych w art. 24 ust. 18 należy rozumieć standardy kredytowe stosowane przez sprzedawcę do kredytu krótkoterminowego w rodzaju

stanowiącym podstawę ekspozycji sekurytyzowanych, oferowanego klientom w związku ze sprzedażą produktów i usług sprzedawcy.

Kryteria określające fachową wiedzę sprzedawcy

72. W celów ustalenia, czy sprzedawca ma wiedzę fachową w zakresie inicjowania ekspozycji o podobnym charakterze do ekspozycji sekurytyzowanych zgodnie z art. 24 ust. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2402, konieczne jest zastosowanie obydwu poniższych kryteriów:

- (a) członkowie organu zarządzającego sprzedawcy i personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego odpowiedzialny za zarządzanie inicjowaniem ekspozycji o podobnym charakterze powinni dysponować odpowiednią wiedzą i umiejętnościami z zakresu inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych;
- (b) należy wziąć pod uwagę dowolną z następujących zasad dotyczących jakości wiedzy fachowej:
 - (i) role i obowiązki członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla oraz wymagane umiejętności powinny być odpowiednie;
 - (ii) doświadczenie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla zdobyte na wcześniejszych stanowiskach, w toku edukacji oraz kształcenia powinno być wystarczające;
 - (iii) zaangażowanie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla w ramach struktury zarządzania funkcją inicjowania ekspozycji powinno być odpowiednie;
 - (iv) w przypadku podmiotu objętego regulacją ostrożnościową zezwolenia lub upoważnienia regulacyjne posiadane przez podmiot powinny być uznane za właściwe dla inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych.

73. Należy uznać, że sprzedawca posiada wymaganą wiedzę fachową, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- (a) działalność podmiotu lub skonsolidowanej grupy, do której podmiot należy dla celów księgowych lub ostrożnościowych, obejmuje od co najmniej pięciu lat inicjowanie ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych;
- (b) jeżeli wymóg, o którym mowa w lit. a) nie został spełniony, należy uznać, że sprzedawca posiada wymaganą wiedzę fachową, jeżeli spełnia obydwa poniższe warunki:
 - (i) co najmniej dwóch członków organu zarządzającego posiada osobiście co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w inicjowaniu ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych;

- (ii) personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego, odpowiedzialny za zarządzanie inicjowaniem przez podmiot ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych ma osobiście odpowiednie, co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w inicjowaniu ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych.

74. Dla celów wykazania liczby lat doświadczenia zawodowego odpowiednia wiedza fachowa powinna zostać ujawniona w sposób dostatecznie szczegółowy oraz zgodnie z obowiązującymi wymogami w zakresie zachowania poufności w celu umożliwienia inwestorom realizacji ich obowiązków wynikających z art. 5 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności w przypadku odnawialnej transakcji ABCP (art. 24 ust. 19)

Zdarzenie związane z niewypłacalnością w odniesieniu do jednostki obsługującej

75. Dla celów art. 24 ust. 19 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402 zdarzenie związane z niewypłacalnością w odniesieniu do jednostki obsługującej powinno wywołać obydwa poniższe skutki:
- (a) umożliwić zastąpienie jednostki obsługującej w celu zapewnienia ciągłości obsługi;
 - (b) wywołać zakończenie okresu odnawialności.

Dokumentacja transakcji (art. 24 ust. 20)

Ujawnienie, w jaki sposób jednostka sponsorująca spełnia wymogi określone w art. 25 ust. 3

76. Dla celów art. 24 ust. 20 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/2402 dla uznania, że spełniono wymóg ujawnienia, powinno wystarczyć doprecyzowanie, iż jednostka sponsorująca spełnia wymogi określone w art. 25 ust. 3 oraz że właściwy organ nie wyraża sprzeciwu, by instytucja kredytowa występowała w roli jednostki sponsorującej program ABCP.

6. Kryteria na poziomie programu

Ograniczone tymczasowe niespełnianie wymogów STS na poziomie transakcji (art. 26 ust. 1)

Metoda obliczania odsetka zbiorczej kwoty ekspozycji, które nie spełniają wymogów

77. Dla celów art. 26 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402 odsetek zbiorczej kwoty ekspozycji niespełniający wymogów należy obliczać jako stosunek a do b , gdzie:

– a = zbiorcza kwota ekspozycji bazowych transakcji ABCP po odliczeniu wszelkich obniżek ceny zakupu finansowanych papierem komercyjnym, instrumentem wsparcia płynności lub w inny sposób oraz niezgodnych z ust. 9, 10 lub 11 art. 24 rozporządzenia (UE) 2017/2402;

– b = zbiorcza kwota ekspozycji bazowych transakcji ABCP po odliczeniu wszelkich obniżek ceny zakupu finansowanych papierem komercyjnym, instrumentem wsparcia płynności lub w inny sposób.

Tymczasowa niezgodność

78. Dla celów art. 26 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402 słowo „tymczasowo” należy rozumieć jako odwołanie do okresu wynoszącego nie więcej niż sześć miesięcy od daty, w której jednostka sponsorująca powzięła wiedzę o niespełnianiu wymogów.

Gdy co najmniej jedna ekspozycja bazowa narusza ust. 9, 10 lub 11 art. 24 rozporządzenia (UE) 2017/2402 przez okres dłuższy niż sześć miesięcy lub gdy odsetek zbiorczej kwoty ekspozycji niespełniający wymogów obliczany zgodnie z ust. 77 przekracza w dowolnym momencie 5%, wymóg z art. 26 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402 uznaje się za niespełniony.

Próba ekspozycji bazowych objęta zewnętrzną weryfikacją

79. Dla celów art. 26 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402 próbka ekspozycji bazowych poddawana weryfikacji zewnętrznej powinna być reprezentatywna dla portfela ekspozycji dla wszystkich transakcji finansowanych z programu ABCP.

Zakres i regularność weryfikacji zewnętrznej

80. Dla celów art. 26 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402 weryfikacja zewnętrzna powinna obejmować jedynie wymogi na poziomie transakcji, o których mowa w art. 24 ust. 9, 10 i 11 tego rozporządzenia.

81. Weryfikacja zewnętrzna powinna być przeprowadzana co najmniej raz do roku.

Osoby uprawnione do przeprowadzania weryfikacji zewnętrznej

82. Dla celów art. 26 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402 odpowiednią i niezależną stroną należy rozumieć jako stronę spełniającą obydwa poniższe kryteria:

- (a) posiada ona doświadczenie i umiejętności w zakresie przeprowadzenia weryfikacji;
- (b) nie jest żadnym z następujących podmiotów:
 - (i) agencją ratingową,
 - (ii) osobą trzecią weryfikującą zgodność STS zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) 2017/2402:
 - (iii) podmiotem powiązanim z jednostką sponsorującą.

Metoda zwiększania dokładności weryfikacji

83. Dla celów art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 jednostka sponsorująca powinna:

- (a) podjąć odpowiednie kroki, aby odsetek zbiorczej kwoty ekspozycji, które są ekspozycjami niespełniającymi wymogów, ustalony zgodnie z ust. 77, nie przekraczał 5%, w tym poprzez zastąpienie ekspozycji bazowych, które nie spełniają wymogów;
- (b) pouczyć stronę przeprowadzającą weryfikację zewnętrzną zgodnie z art. 26 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia, że jeżeli wstępny wynik weryfikacji, o której mowa w ust. 81, świadczy o tym, że odsetek ekspozycji niespełniających wymogów we wstępnej próbie wynosi powyżej 5%, strona prowadząca weryfikację zewnętrzną powinna zastosować jedną z poniższych wytycznych:
 - (i) zwiększyć wielkość próby w celu istotnego podniesienia poziomu ufności, a następnie powtórzyć weryfikację;
 - (ii) przeprowadzić weryfikację wszystkich ekspozycji w ramach programu ABCP bez uwzględniania obniżek cen zakupu finansowanych papierem komercyjnym, instrumentem wsparcia płynności lub w inny sposób.

84. Jeżeli warunki, o których mowa w lit. a) i b) nie zostaną spełnione, jednostka sponsorująca powinna niezwłocznie zawiadomić o tym ESMA i poinformować właściwy organ zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402, że wymogi art. 26 ust. 1 rozporządzenia nie są już spełniane, a program ABCP nie powinien być już uznawany za zgodny z kryteriami STS.

Pozostały średni ważony okres trwania (art. 26 ust. 2)

85. Dla celów art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2017/2402 średni ważony okres trwania ekspozycji bazowych programu ABCP należy obliczyć jako średni okres trwania ważony ekspozycją dla puli ekspozycji bazowych na poziomie transakcji ABCP, a obliczenia należy dokonać zgodnie z ust. 53 i 54. Daty obliczania średniego ważonego okresu trwania dla puli ekspozycji bazowych na

poziomie transakcji ABCP mogą się różnić, o ile różnica między datami obliczeń jest mniejsza niż jeden miesiąc.

Brak resekurytyzacji (art. 26 ust. 4)

Dodatkowa warstwa transz ustanowiona wsparciem jakości kredytowej

86. Dla celów art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402 wsparcie jakości kredytowej nie powinno być uznawane za ustanowienie dodatkowej warstwy transz, jeżeli przepływy pieniężne do programu ABCP oraz z tego programu można zreplikować we wszystkich okolicznościach i warunkach poprzez ekspozycję na sekurytyzację puli ekspozycji, która nie zawiera żadnych pozycji sekurytyzacji.

Odpowiednie ograniczanie ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego na poziomie programu ABCP (art. 26 ust. 6)

87. Wymóg ten powinien być stosowany w sposób określony w ustępach od 42 do 47, dostosowanych w taki sposób, by miały one zastosowanie do ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego na poziomie programu ABCP.

Dokumentacja programu ABCP (art. 26 ust. 7)

Wiedza fachowa jednostki sponsorującej w zakresie zawierania umów kredytowych

88. W celu ustalenia, czy jednostka sponsorująca ma wiedzę fachową w zakresie zawierania umów kredytowych zgodnie z art. 26 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402, konieczne jest zastosowanie obydwu poniższych kryteriów:
- (a) członkowie organu zarządzającego jednostki sponsorującej i personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego odpowiedzialny za zarządzanie zawieraniem umów kredytowych powinni dysponować odpowiednią wiedzą i umiejętnościami z zakresu zawierania umów kredytowych;
 - (b) należy wziąć pod uwagę dowolną z następujących zasad dotyczących jakości wiedzy fachowej:
 - (i) role i obowiązki członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla oraz wymagane umiejętności powinny być odpowiednie;
 - (ii) doświadczenie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla zdobyte na wcześniejszych stanowiskach, w toku edukacji oraz kształcenia powinno być wystarczające;
 - (iii) zaangażowanie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla w ramach struktury zarządzania funkcją zawierania umów kredytowych powinno być odpowiednie;

- (iv) w przypadku podmiotu objętego regulacją ostrożnościową zezwolenia lub upoważnienia regulacyjne posiadane przez podmiot powinny być uznane za właściwe dla zawierania umów kredytowych.
89. Należy uznać, że jednostka sponsorująca posiada wymaganą wiedzę fachową, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:
- (a) działalność podmiotu lub skonsolidowanej grupy, do której należy podmiot dla celów księgowych lub ostrożnościowych, obejmowała zawieranie umów kredytowych przez co najmniej pięć lat;
 - (b) jeżeli wymóg, o którym mowa w lit. a), nie został spełniony, jednostka sponsorująca powinna zostać uznana za posiadającą wymaganą wiedzę fachową, jeżeli spełnia obydwa poniższe warunki:
 - (i) co najmniej dwóch członków organu zarządzającego posiada osobiście co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w zawieraniu umów kredytowych;
 - (ii) personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego, odpowiedzialny za zarządzanie zawieraniem umów kredytowych ma osobiście odpowiednie, co najmniej pięcioletnie, doświadczenie zawodowe w zawieraniu umów kredytowych.
90. Dla celów wykazania liczby lat doświadczenia zawodowego odpowiednia wiedza fachowa powinna zostać ujawniona w sposób dostatecznie szczegółowy oraz zgodnie z obowiązującymi wymogami w zakresie zachowania poufności w celu umożliwienia inwestorom realizacji ich obowiązków wynikających z art. 5 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Instrument wsparcia płynności

91. Wymóg określony w art. 26 ust. 7 lit. f), w myśl którego dokumentacja programu ABCP musi przewidywać wykorzystanie instrumentu wsparcia płynności i spłaty zapadających papierów wartościowych, w przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem, należy rozumieć jako mający zastosowanie wyłącznie w przypadkach, gdy jednostka sponsorująca programu ABCP wspiera wszystkie pozycje sekurytyzacyjne na poziomie programu ABCP jednym instrumentem wsparcia płynności. Jeżeli zaś wsparcie to zapewnione jest różnymi instrumentami wsparcia płynności dla każdej transakcji ABCP, a następnie nieodnowienie zobowiązania finansowego przed wygaśnięciem dotyczy tylko jednego konkretnego instrumentu wsparcia płynności dla konkretnej transakcji ABCP, nie istnieje wymóg, by dokumentacja przewidywała wykorzystanie pozostałych instrumentów wsparcia przewidzianych dla innych transakcji ABCP w ramach danego programu ABCP.

Fachowa wiedza jednostki obsługującej (art. 26 ust. 8)

92. W celu ustalenia, czy jednostka obsługująca ma wiedzę fachową w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych zgodnie z art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402, konieczne jest zastosowanie obydwu poniższych wymogów:
- (a) członkowie organu zarządzającego jednostki obsługującej i personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego odpowiedzialny za obsługę programu ABCP powinni mieć odpowiednią wiedzę i umiejętności z zakresu administrowania programami ABCP, z których finansuje się ekspozycje o podobnym charakterze do ekspozycji sekurytyzowanych, w tym wiedzę i umiejętności w zakresie przeglądu jakości umów kredytowych oraz inicjowania i obsługi ekspozycji o podobnym charakterze do ekspozycji sekurytyzowanych;
 - (b) przy ustalaniu fachowej wiedzy należy wziąć pod uwagę dowolną z następujących zasad dotyczących jakości takiej wiedzy:
 - (i) role i obowiązki członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla oraz wymagane umiejętności powinny być odpowiednie;
 - (ii) doświadczenie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla zdobyte na wcześniejszych stanowiskach, w toku edukacji oraz kształcenia powinno być wystarczające;
 - (iii) zaangażowanie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla w ramach struktury administrowania programami ABCP, z których finansowane są ekspozycje o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych, powinno być odpowiednie;
 - (iv) w przypadku podmiotu objętego regulacją ostrożnościową zezwolenia lub upoważnienia regulacyjne posiadane przez podmiot powinny być uznane za właściwe dla administrowania programami ABCP, z których finansuje się ekspozycje o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych.
93. Jednostka obsługująca powinna zostać uznana za posiadającą wymaganą wiedzę fachową, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:
- (a) działalność podmiotu lub skonsolidowanej grupy, do której należy podmiot dla celów księgowych lub ostrożnościowych, obejmuje od co najmniej pięciu lat administrowanie programami ABCP, z których finansuje się ekspozycje o podobnym charakterze do tych sekurytyzowanych;
 - (b) jeżeli wymóg, o którym mowa w lit. a), nie został spełniony, jednostka obsługująca powinna zostać uznana za posiadającą wymaganą wiedzę fachową, jeżeli spełnia obydwa poniższe warunki:
 - (i) co najmniej dwóch członków organu zarządzającego posiada osobiście co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w administrowaniu

programami ABCP, z których finansuje się ekspozycje podobne do tych sekurytyzowanych;

- (ii) personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego, odpowiedzialny za zarządzanie obsługą przez podmiot ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych, ma osobiście odpowiednie, co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w administrowaniu programami ABCP, z których finansuje się ekspozycje podobne do tych sekurytyzowanych;

94. W celu wykazania liczby lat doświadczenia zawodowego odpowiednia wiedza fachowa powinna zostać ujawniona w sposób dostatecznie szczegółowy oraz zgodnie z obowiązującymi wymogami w zakresie zachowania poufności w celu umożliwienia inwestorom realizacji ich obowiązków wynikających z art. 5 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Dobrze udokumentowane zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem

95. Dla celów art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402 należy uznać, że jednostka obsługująca posiada dobrze udokumentowane i odpowiednie zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem dotyczące obsługi ekspozycji, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- (a) jednostka obsługująca jest podmiotem objętym regulacjami ostrożnościowymi i kapitałowymi oraz nadzorem ostrożnościowym i kapitałowym w Unii, a tego rodzaju zezwolenia lub upoważnienia regulacyjne są uznawane za właściwe dla administrowania programami ABCP, z których finansuje się ekspozycje o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych, w tym posiada wiedzę i umiejętności w zakresie przeglądu jakości umów kredytowych, inicjowania i obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych;
- (b) jednostka obsługująca jest podmiotem, który nie podlega regulacji ostrożnościowej i kapitałowej ani nadzorowi w Unii, za to przedstawiono dowód istnienia dobrze udokumentowanych i odpowiednich zasad i środków kontroli zarządzania ryzykiem, który obejmuje też dowód przestrzegania dobrych praktyk rynkowych oraz możliwości w zakresie raportowania. Dowód ten powinien zostać poparty recenzją osoby trzeciej, takiej jak agencja ratingowa lub audytor zewnętrzny.